

Hrustjov advarer Danmark

mod flådekommando i Østersøen og igen mod raketter med og uden atomladning

Ved VERNER SINBECK (Copyright)

SOVJETUNIONENS stærke mand, førstepartisekretær N. S. Hrustjov, advarer i dette sensationelle interview Danmark mod planerne om en flådekommando i Østersøen sammen med Vesttyskland og England. Han gentager tidligere advarsler mod stationering af raketter med og uden atomladninger, idet han drager Sveriges og Finlands stilling ind i billedet. Endelig foreslår han nye former for kontakt mellem ungdom i »Østersølandene« og går ind for en omfattende udvidelse af handelen mellem Sovjet og Skandinavien — »uden diskrimination«.

Når DANSK FOLKESTYRE — som det første blad i Skandinavien — bringer dette interview med manden, som frem for nogen tegner den kommunistiske blok i dag, skal det selsagt ikke ses som et udtryk for sympati med Hrustjov og hans kommunistiske styre. Men ud fra demokratiske principper ønsker vi som sædvanligt at give vore læsere lejlighed til at høre også, hvad modstandere mener. Og læserne vil bag de stadige forsikringer om fredsvilje og socialistiske resultater finde oplysninger af betydelig interesse — oplysninger, hvoraf man på flere områder kan tage bestik.

»Danmark-Norge ud-sættes for kontraslag«

Det første spørgsmål, vi har stillet N. S. Hrustjov er dette:

— Vil en stationering af atomraketter i Danmark og Norge efter Deres mening afgørende skade forholdet mellem Skandinavien og Sovjetunionen?

Svaret lyder: — Jeg tvivler ikke på, at placering af atom- og raketvåben på Danmarks og Norges territorium vil være til væsentlig skade for relationerne mellem Sovjetunionen og disse lande. NATOs ledere lægger jo i grunden ikke skjul på, at dette massetilintetgørelsesvåben er bestemt til anvendelse mod Sovjetunionen og andre fredselkende lande.

Placering af atom- og raketvåben i Danmark og Norge vil naturligvis ud-sætte disse lande for kontraslag. Men også andre lande i Nord-uropa vil kunne blive udsat for alvorlig fare, eftersom faren for, at en atomkrig kunne brede sig i dette traditionelt fredelige område, ville tage til. Hvis den nordatlantiske sammen-slutning opretter baser for atom- og raketvåben i Danmark og Norge og forsøger på at anvende dem til afskydning af raketter mod Sovjetunionens territorium, vil en sådan situation umiddelbart berøre Sveriges og Finlands sikkerhed og suveræne rettigheder. Sveriges og Fin-

lands folk vil næppe kunne forholde sig ligegyldigt over for et sådant perspektiv.

For tiden ønsker man at placere raketter med atomladninger i alle lande, der er medlemmer af NATO. I denne forbindelse lægger folkene i de lande, på hvis territorier der oprettes militære baser,

meget stor uro for dagen. Menneskene forstår udmærket, at oprettelsen af baser og raketafskydningspladser skaber en fare for deres sikkerhed. Derfor protesterer folkene mod oprettelsen af baser med atom- og raketvåben.

For at fære folkene bag lyset betjener Vestmagtens ledere sig af følgende fif: De siger, at de raketter, der anbringes, ikke har atomladninger, men almindelige ladninger. Men dette fif kan ikke bedrage nogen, fordi det står enhver klart, at man let kan udskifte en almindelig ladning med en atomladning. Si-



Der bør laves regionale møder mellem ungdom fra Østersølandene, siger Hrustjov.

tuationen ændres altså ikke ved, at NATO-landene oversvømmes med raketter uden atomladninger.

Ros til H. C. Hansen

Hrustjov fortsætter: Vi har med tilfredshed bemærket de udtalelser, som er fremsat af Danmarks statsminister hr. Hansens og af Norges statsminister hr. Gerhardsen, idet de ud fra deres landes nationale interesser har afsiået at modtage atomvåben og at oprette startpladser for raketter.

Dette kan man kun hilse med glæde, idet et sådant skridt vil bidrage til en forbedring ikke alene af forbindelserne mellem vore lande, men også af den internationale situation i hele verden.

Spørgsmål: Ønsker De at nævne



Læs dette første danske interview med Sovjets leder

forholdsregler, som Sovjetunionen vil tage, såfremt en stationering under alle omstændigheder gennemføres?

Svar: Det standpunkt, som Danmarks og Norges regeringer i denne tid har taget, gør det tilladeligt at håbe, at det stillede spørgsmål i fremtiden kun vil have abstrakt karakter. Men hvis Danmarks og Norges regeringer giver efter

★ Blad venligst om til næste side.

AALBORG AKVAVIT. 

★ Fortsat fra forrige side.

for trykket udefra og samtykker i placering af atom- og raketvåben på deres territorium, vil Sovjetunionen selvfølgelig være nødt til at tage passende forholdsregler.

Om Sputnik

Efter at have bekræftet, at han og ministerpræsident Bulganin fastholder deres positive indstilling overfor et even-

tuel officielt besøg i såvel Danmark som Sverige og Norge — samt oplyst, at tidspunktet for en sådan rejse må være et spørgsmål om aftaler mellem de to parter, svarer Hrustjov på følgende spørgsmål:

— Mener De, at opsendelsen af de to russiske kunstige jorddrabanter Sputnik I og Sputnik II fundamentalt har ændret styrkeforholdet mellem de socialistiske lande i Øst på den ene side og landene i Vest på den anden side?

„Vi er foran Amerika“

Hrustjovs svar lyder:

— Opsendelsen af de sovjetiske kunstige jorddrabanter vidner først og fremmest om de store resultater, som Sovjetunionen har opnået med hensyn til videnskabens og teknikens udvikling og om, at Sovjetunionen er kommet foran det førende kapitalistiske land, USA, på det videnskabelige og tekniske fremskridts område.

Opsendelsen af jorddrabanterne vidner utvivlsomt også om betydelig forandring af styrkeforholdet mellem socialismens og kapitalismens lande — til fordel for de socialistiske stater.

Styrkeforholdet er et omfattende spørgsmål. Det rummer politiske, økonomiske og militære faktorer. Sovjetunionen og andre socialistiske lande gennemfører ufravigeligt en fredspolitik, der går ind for fredelig sameksistens mellem stater med forskelligt samfundssystem — for standsning af oprustningen, som fører hen imod en ny krig, for forbud mod anvendelse, fremstilling og afprøvning af atom- og brintvåben. Sovjetunionen støtter folkenes retfærdige nationale befrielseskamp mod kolonialismen. Denne fredelskende og humanistiske politik er ligetil og klar for alle ærlige mennesker. Den kan ikke undgå at vække sympati for Sovjetunionen. Den kan ikke undgå at forøge Sovjetunionens vægt og indflydelse i internationale anliggender, hvilket kendsgerningerne dag for dag vidner om.

»Styrkeforholdet ændres hurtigt«

Hvad angår den økonomiske faktor har Sovjetunionen og andre socialistiske lande opnået store resultater med hensyn til udviklingen af deres økonomi, hvilket ingen længere bestrider, og dette ændrer hurtigt styrkeforholdet til deres fordel.

Under fredelig økonomisk kappestrid nærer vi ingen tvivl om, at den opgave, V. I. Lenin stillede, at indhente og overhale de mest udviklede kapitalistiske lande også i økonomisk henseende — d. v. s. i produktion af goder pr. indbygger — vil blive løst med succes af menneskene i Sovjetunionen. Man kan sige, at vi i vore planer allerede skitserer den praktiske løsning af denne opgave. Hvad den militære side af sagen angår, så taler den heldige opsendelse af de sovjetiske jorddrabanter på grundlag af den interkontinentale ballistiske raket for sig selv og trænger næppe til større kommentarer.

Jeg ønsker imidlertid at fremhæve, at ændringen i styrkeforholdet til fordel for de socialistiske lande er en vigtig faktor til styrkelse af freden. De socialistiske lande forfølger i kraft af selve deres natur ingen aggressive formål og kan ikke gøre det. Sovjetunionen sætter alle sine kræfter ind for at mildne den internationale spænding, udvikle venskabelige relationer med alle stater på basis af fredelig sameksistens og styrke til-

liden mellem alle lande — og vil i fremtiden fortsætte dermed.

Spørgsmål: — Hvor lang tid kræves der efter Deres mening, før levestandarden i Sovjetunionen har nået levestandarden i USA?

Svar: — Ved levestandard forstås den grad, hvori menneskets materielle og åndelige fornødenheder tilfredsstilles. Hertil hører ernæring, beklædning, fod-

situationen i USA, må man ikke glemme, at levestandarden ikke så meget bestemmes af det niveau, produktionen af varer til befolkningen ligger på, som af det niveau, forbruget af dem ligger på, og dette sidste bestemmes af den betalingsdygtige efterspørgsel. Under kapitalistiske forhold eksisterer der en overordentlig stor kløft mellem forbrugsniveauet for mennesker med høje og lave indkomster. I Sovjetunionen tilvejebringes der betydelig større lighed med hensyn til levestandarden for hele folket, idet vi ikke har nogen udbytterklasse. Socialismen er opbygget, og sovjetfolket er nu optaget af det kommunistiske samfundens opbygning. Jeg vil ikke gå mere detaljeret ind på et spørgsmål som eksistensen af en til stadighed stor hær af arbejdsløse i USA og andre kapitalistiske lande. I Sovjetunionen er det forlængst sådan, at der ingen arbejdsløshed findes, den er afskaffet for bestandig, slutter Hrustjov dette svar.

Andre mødeformer end festival

For »Dansk Folkestyre« har det været naturligt at benytte lejligheden til at søge oplyst, hvorledes Hrustjov ser på de i vestens lande så kompromitterede festivaller. Vort næste spørgsmål lyder derfor således:

— Mener De, at de såkaldte ungdomsfestivaler er en ideel form for møder mellem ungdommen i Øst og Vest? Eller kan De tænke Dem andre mødeformer, som kan befæste en fredelig sameksistens mellem landene?

Hrustjov svarer: — Ungdommens og studenternes verdensfestivaler er naturligvis ikke den eneste form for møder mellem ungdom fra Øst og Vest. Også andre nyttige former for kontakter er mulige.

Det siges, at der i Skandinavien er en ret stærkt udviklet net af internationale ungdoms- og turistlejre, et net af ungdomshuse, og at man hyppigt anvender den form at afholde internationale seminarer osv. Sådanne former for møder mellem ungdom fra forskellige lande er meget nyttige. Man har fortalt mig, at vor ungdomsorganisation også agter i år at organisere en international ungdomslejr, et internationalt seminar om problemerne vedrørende den fredelige udnyttelse af atomenergien og andre internationale ungdomsforanstaltninger i Sovjetunionen.

Nærede en vis mistro

Samtidig må det bemærkes, at ungdommens verdensfestivaler har deres meget betydelige gode sider. De er blevet en god tradition, de har vundet vid anerkendelse og godkendelse fra ungdommens side. Det er Dem sikkert bekendt, at der i de sidste ti år er blevet afholdt seks sådanne festivaler. Til den sidste — den 6. verdensfestival i Moskva — kom der 34.000 mennesker fra 130 lande, fra alle kontinenter. Der var mange flere, der gerne vilde have været med, men de kunde ikke alle rejse.

Man kan endnu høre påstande om, at ungdommens verdensfestivaler er en »kommunistisk manøvre«. Det fortælles, at mange deltagere i festival i Moskva til at begynde med var forsigtige og nærede en vis mistro, men at de ved nærmere bekendtskab forstod, at der ikke var noget at være bange for. Ingen ønskede at påtvinge andre hverken sin tankegang eller sin levevis — alle ønskede kun eet: At leve i fred og venskab,

Fortsættes side 14



Han får ros!

tøj og andre almindelige forbrugsvarer, boliger, uddannelse, lægelig betjening, sport, behørig mulighed for at mennesket kan arbejde, hvile og udvikle alle sine bedste evner, etc.

I den senere tid er sovjetmenneskenes levestandard steget betydeligt. På områder af særlig stor betydning som uddannelse, lægelig betjening, muligheder for at drive sport, organisere fritid og ferie og enkelte andre områder kan vi allerede nu hamle op med et hvilket som helst land, også med USA. Amerikanerne selv anerkender f. eks., nu vore resultater på uddannelsesområdet.

Boligproblemet løst om 10 år?

Hvad angår næringsmidler og almindelige forbrugsvarer har det sovjetiske folk stillet sig den opgave i de nærmeste år at indhente USA i produktion af disse varer pr. indbygger.

Med hensyn til boligbyggeriet har vi også bestemte gode resultater og er sikre på, at boligproblemet i Sovjetunionen kan løses fuldtud i løbet af de næste 10-12 år og måske før.

Hrustjov tilføjer: Når man sammenligner situationen i Sovjetunionen med

Fortsat fra side 4
at nyde godt af videnskabens og kulturrens gode, at hjælpe folkene med at følge fremskridtets og fremgangens vej. Mennesker fra forskellige lande adskiller sig både i levevis og tankegang. I vore dage eksisterede der to forskellige systemer, der eksisterer socialistiske og kapitalistiske lande. Og folkene, der lever i disse lande, har ingen anden udvej end at leve fredeligt side om side med hinanden, at

afholde sig fra indblanding i hinandens indre anliggender og at respektere andres meninger. Det forekommer mig, at ungdommens verdensfestival'er bidrager til forståelsen heraf ved at bringe repræsentanter for den unge generation fra forskellige nationer nærmere hinanden.

I hvert fald er enhver form for møder god, hvis den fører til det ønskede mål — til oprettelse af gensidig forståelse, tillid og venskab, til styrkelse af freden.

Efter vor opfattelse kræver Danmarks velforståede nationale interesser, at der ikke skabes kunstige forhindringer på vejen til en forbedring af den gensidige forståelse mellem landene ved Østersøen. Det er nødvendigt på enhver måde at bidrage til en konsolidering af de venskabelige forbindelser mellem dem.

Foreslaar særlige møder for Østersølandenes unge

Spørgsmål: — Har De noget forslag til kontakt mellem ungdom i Sovjetunionen og Skandinavien?

Svar: — Under Danmarks statsminister H. C. Hansens besøg i Moskva i marts 1956 blev der fundet en tilfredsstillende løsning på en række praktiske problemer vedrørende kulturelle og videnskabelige forbindelser mellem vore lande. Der blev også fundet en løsning på spørgsmålet om udveksling af studenter, gensidig indbydelse af professorer og lærerkræfter til gennemførelse af videnskabeligt arbejde og til afholdelse af forelæsninger.

Mere turisme?

For tiden er der gunstige betingelser for en udvidelse og styrkelse af venskabelige forbindelser mellem ungdommen i Sovjetunionen og Danmark.

Til styrkelse af venskabet mellem vore lande kunne det være til stor nytte at afholde regionale møder mellem unge fra landene ved Østersøen, at udveksle delegationer af ledere fra ungdomsorganisationerne, at modtage gensidige besøg af børn i ferietiden, turisme o. s. v.

Alt afhænger af initiativ og oprigtige ønsker. Ungdommen må selv komme med konkrete forslag til, hvordan venskabet mellem ungdommen i Sovjet og de skandinaviske lande kan styrkes på den bedste måde. Den sovjetiske ungdom vil — det tvivler jeg ikke om — reagere med oprigtig hjertelighed på ethvert godt initiativ fra ungdommen i Skandinavien.

»Kontaktmulighederne Sovjet-Skandinavien udnyttes langt fra i fuld udstrækning

Det sidste spørgsmål til Hrustjov lyder således: — Hvorledes vurderer De det øjeblikkelige forhold mellem Skandinavien og Sovjetunionen?

Førstepartisekretæren svarer: — Med hensyn til relationerne mellem Sovjetunionen og de skandinaviske lande udnyttes de forhåndenværende muligheder langt fra i fuld udstrækning.

Vor fælles interesse i at styrke freden i Østersøområdet kan utvivlsomt bidrage til udviklingen af de venskabelige forbindelser mellem Sovjetunionen og de skandinaviske lande. Dette interessefællesskab får særlig betydning i betragtning af, at regeringskredse i de førende NATO-lande uden hensyn til de skandinaviske landes fredstraditioner og nationale interesser vedholdende stræber efter at gennemføre deres planer om militarisering af det skandinaviske og baltiske område, hvorved situationen i dette område tilspidises.

Når regeringskredse i de førende magter indenfor den nordatlantiske blok —

og vi lægger ikke skjul på, at det også gælder nogle politikere i de skandinaviske lande — foretager den slags handlinger, strider det mod det mål at styrke freden i Skandinavien og Østersøområdet.

Efter vor mening er det vanskeligt at forene dette mål med sådanne skridt som f. eks. Danmarks deltagelse i planerne om oprettelse af en flådekommando i Østersøen, hvori Danmark deltager sammen med Vesttyskland og England.

Mere handel?

Sovjetunionen er for sit vedkommende rede til at udvikle alsidige venskabelige forbindelser med de skandinaviske lande på basis af gensidig respekt for den statslige suverænitæt, ikke indblanding i hinandens indre anliggender og parternes ligeberettigelse.

Vi går ind for, at der sker en omfattende udvikling af en gensidig fordelagtig handel med Skandinavien uden nogen som helst diskrimination, og at der etableres nære videnskabelige, tekniske og kulturelle forbindelser.

Vi mener, at styrkelse af kontakterne mellem Sovjetunionen og Skandinavien vil være til stor nytte for folkene i vore lande og sluttelig bidrage til Nordeuropas forvandling til en zone med virkelig varig fred, slutter Hrustjov.

Ikke i musehul

Når DANSK FOLKESTYRE som det første danske blad bringer et interview med Sovjetunionens »stærke mand«, Hrustjov, er det selvfølgelig ikke et udtryk for, at Venstres Ungdom har ændret sin hidtidige holdning overfor verdens stærkeste diktatur. Men dels betragter vi det som en demokratisk ret og pligt at orientere vore læsere om også, hvad modstandere mener, dels har vi fuld fortrøstning til, at frie borgere i vort frie land er i stand til at læse med fornøden kritik, så saglig argumentation skelnes fra slagord.

★

Der er unægtelig ikke så lidt af sidstnævnte i Hrustjovs svar. I hans terminologi tilstræber lederne i de førende NATO-lande en militarisering af Østersø-området med et angreb på det forfulgte Sovjet for øje, mens de socialistiske lande er fredselkende og »ifølge deres natur ikke kan forfølge aggressive formål«. Det må efter hr. Hrustjovs mening være klart for »alle ærlige mennesker«. Så klart er det nu ikke. Ruslands mordriske overfald på Ungarn kan i vore øjne kun opfattes som et ufravigeligt russisk ønske om at fastholde det verdensimperium, man har underlagt sig ved metoder, som intet har med folkenes selvbestemmelsesret at gøre. Men den slags regner Hrustjov for »indre anliggender«.

★

Det gør vi i Vesten ikke. Vi ved, at turen også kan komme til andre lande, hvis de ikke står sammen i et urokkeligt fællesskab. Truslerne om »kontraslag« og advarslen mod flådekommandoen i Østersøen, får intet af de nordiske lande til at krybe i et musehul. De skandinaviske lande vil uanset trusler og advarsler tage stilling til problemerne ud fra en saglig og fattet vurdering af, hvad der tjener landenes forsvar bedst. For ingen af disse lande, så lidt som isøvrigt forsvarsfællesskabet i NATO har andre hensigter end de rent forsvarsmæssige. NATO vil stadig være et uundværligt redskab til sikring af magtbalance og verdensfred. Men militære bestræbelser alene gør det ikke. Da der kun er eet alternativ til freden, nemlig r a g n a r o k, må lande i Vest og Øst simpelthen lære at leve fredeligt side om side. Og sameksistens vil på længere sigt betyde mere kontakt. Tiden er vel ikke inde til ny kontakt efter det brud, der måtte komme som en naturlig reaktion efter overfaldet på Ungarn. Men Venstres Ungdom har altid understreget, at vi principielt er tilhængere af forbindelse mellem ungdom i Øst og Vest. Vor tro på de demokratiske frihedsideal er så stærk, at vi ikke noget øjeblik tvivler på, at disse synspunkter vil sejre i en friere meningsudveksling. Men uanset Hrustjovs kønne ord om »stivallerne« tror vi i k k e på denne kontaktform. Vi mener stadig, at disse kæmpe-arrangementer er »kommunistiske manøvrer«, og det syn deles jo af de fleste unge i Vest.

★

Hrustjov foreslår andre former for kontakt. De må tages op til saglig og kritisk overvejelse. Spørgsmålet er isøvrigt, om Vesten til sin tid skal lade initiativet ligge så klart hos Østlandene. NATO har jo fået et ungdomssekretariat, som skal formidle udveksling mellem unge overvejende fra NATO-landene indbyrdes. Måske var det én ide, om dette sekretariat overvejede også at invitere Øst-ungdom til NATO-landene. Så vil disse unge med egne øjne kunne se, at vi ikke er så krigeriske endda. Spørgsmålet er hermed rejst overfor det danske medlem af NATO's ungdomsudvalg, sekretær Kelm Hansen i Dansk Ungdoms Fællesråd.

Endelig: Hrustjov fortæller, at han og Bulganin stadig gerne vil besøge Skandinavien. Så ved vi det. Men den plans virkeliggørelse skal nok vente lidt endnu.

sinn—.

sinn- er Verner Sinnbeck, VU-
bladets redaktør